

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DOKTOR X

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

DOKTOR VOLUNTAS. Doktor X eller Den sejrende Vilje.

1. Doktor Voluntas. Doktor X eller Den sejrende Vilje
2. Personerne:

Doktor Voluntas	Herr Gunnar Tolnas
Doktor Felix, hans Studiefælle	Herr Carlo Wieth
Margaret, en forælderløs ung Pige	Fru Fritz-Petersen
Sara, Enkefrue, hendes Tante	Fru Kofoed
Vincent, Løjtnant, Margarets Broder	Herr Henry Seemann
Seidel, medicinsk Student	Herr Arne Weel
3. Doktor Voluntas spillet af Herr Gunnar Tolnas
4. Doktor Felix spillet af Herr Carlo Wieth
5. Margaret spillet af Fru Fritz-Petersen
6. De to jævnaldrende, unge Læger, Doktor Voluntas og Doktor Felix, arbejder begge paa en videnskabelig Opgave, Tilvejebringelsen af et epokegørende Kraftmiddel.
7. Her, Dr. Voluntas skal De se, hvor langt Dr. Felix er naaet i sine Undersøgelser. Han er et Geni!
8. (Avis) I Lægevidenskabens ivrige Væddekamp for at fremskaffe et Kraftserum anses Dr. Felix for en decideret Favorit, og man inødeser indenfor Fagkrese det endelige Resultat med de største Forventninger
9. Dr. Felix i sit Hjem
10. Dr. Felix, der til Trods for det Beld, som følger hans Eksperimenter, er utilfreds med den gladeløse Tilværelse, han fører, vil søge Trøst og Raad hos Dr. Voluntas, hvem han hemmelig misunder.
11. -Ja, hvem der som du havde Guld og skønne Kvinder. Jeg føler mig gammel og synes, at Livet glider mig forbi
12. Margaret begiver sig til Bad, ledsaget af den unge medicinske Student Seidel.
13. - Hvem er hun!
14. - Din, om du selv vil!

15. - Vil du adlyde mine Raad indtil de mindste Enkeltheder, lover jeg dig, at hun skal blive ~~med~~ din!
16. Fra nu af paatager Dr. Voluntas sig med salsom Uegennytte en Tjeners Skikkelse overfor Felix.
17. Student Seidel og Margarets Broder, Løjtnant Vincent er Venner.

II Afdeling

18. Nogle Dage senere
Dr. Voluntas modtager den forvandlede Dr. Felix
19. Foran Spillebanken.
20. - Hold paa rødt og bliv ved med det, til jeg siger stop!
21. Jeg ser mig nødsaget til at afbryde Spillet et Øjeblik for at kunne sende Bud efter en ny Pengeforsyning.
22. Saa, ~~nu~~ nu har vi nok. Lad os gaa ind og finde Margaret
Jeg ved at hun deltager i Ballet her iaften.
23. Gaa allerede? Vist ikke nej, nu skal vi more os.
24. Dagen efter, Løjtnant Vincent modtager Meddelelse om, at han er forflyttet til en anden By.
25. Nu bliver du alene her, men jeg stoler paa, at du vil vise dig som en fornuftig lille Søster, der ikke gør vor Faders Navn til Skamme!
26. Dr. Felix køber et Smykke til Margaret.
27. - Det kan ikke være til mig. Spørg Budet, hvem Afsenderen er!
28. - Jeg skulde sige, at Smykket var til Dem. Men der var hverken Kort eller Hilsen fra nogen.
29. Under Paaskud af at vilde interessere Margarets Tante for et eller andet filantropisk Foretagende aflægger vi Damerne et Besøg. Medens jeg snakker med Tanten, kan du nok se dit Snit til at blive ene med Margaret.

III Afdeling

30. Nogen Tid senere
Løjtnant Vincent i den nye Garnison
31. (Brev) Kare Broder!
Siden du rejste, har jeg oftere haft Lejlighed
til at tale med Dr. Felix, og jeg er kommen til
at holde mere og mere af ham. Jeg tror ogsaa,
at du vil synes om ham, naar du lærer ham nærmere
at kende .....
32. Dr. Voluntas har naaet sit Maal: at drage Dr. Felix
bort fra den videnskabelige Bane, og har saaledes Skaf-
fet sig af med den farlige Konkurrent.
33. - Dr. Felix har ikke været her i lang Tid !
34. - Det er virkelig dygtigt De er jo naaet langt forud for
Dr. Felix
35. - Har De et Værelse, hvor vi kan gøre os lidt i Stand?
36. Et Fjerdingaar senere. Seidel er rejst ned til Vincent
for at fortælle denne om det Forhold, som bestaar mellem
Margaret og Dr. Felix.
37. (brev) .... og tillader sig derfor at søge om 4 Dages Orlov ....
38. (brev) Elskede Ven!
Det smertes mig at skulle bedrøve dig, men
det nytter jo ikke at fortælle Sandheden:
jeg skal være Moder ....
39. (se No 38)
40. (Check) Handelsbanken i Modesta.
Behag inod denne Check at betale
til Indehaveren Kr. 5000 -
Dr. Felix.
41. (Konvolut) Dr. Felix
42. Jeg udfordrer Dem paa Kaarde!

43. Dr. Voluntas giver Felix et Kursus i Fagtekunstens Regler.

44. Duellen

45. - Jeg forbander dig. Bliv Skøge.

IV Afdeling

46. Dr. Felix melder sig selv til Politiet.

47. (Avis) Dr. Felix, der for kort Tid siden dræbte Løjtnant Vincent i en Duel, er igaar blevet idømt 1 Maanedes Fængsel.

48. Efter udstaaet Straf.

49. - Jeg har tænkt, at vi skulde fejre din Tilbagekomst ved at gaa til Karneval!

50. Dr. Felix søger Margaret paa Kliniken.

51. - Hun er død, og hun tog sit Barn med sig i Døden

52. Endelig staar Dr. Voluntas ved Maalet: det er lykkedes ham at fremstille et Kraftserum (og derigennem forskaffede sig Prædikat) der vækker Sensation indenfor den videnskabelige Verden.

53. (Avis) Det blev ikke Dr. Felix men Dr. Voluntas, der opdagede det epokegørende Kraftserum og derigennem forskaffede sig Prædikat af dette Aarhundredes mest fremragende Videnskabsmand og Menneskehedens Velgører for alle Tider.

D ä m o n s T r i u m p f e .

Eine Fausttragödie

in 4 Akten,

Personen:

Dr. Malvolio.....Gunnar Tolnäs
 Dr. Kämpfer.....Carlo Wieth
 Margarete, eine Waise.....Johanne Fritz-Petersen
 Leutnant Vinzent, ihr Bruder.....Henry Seemann
 Marie, ihre verwitwete Tante.....Betzy Koefoed
 Seidel, stud. med. ....Arne Weel

Motto:

Nun gut, er sei Dir überlassen,
 Zieh' diesen Geist von seinem Urquell ab-
 Und führ' ihn, kannst Du ihn erfassen,
 Auf Deinem Wege mit herab.

Faust I. Teil.

In dem Laboratorium einer grossen Universität arbeiten zwei Aerzte an dem gleichen Problem, der Herstellung eines Serums, das dem Krebs, dieser furchtbarsten Geissel der Menschheit, wirksam entgegentreten soll. Dr. Kämpfer, den sein privates, freudloses Leben von seinem Forschen wenig abzieht, ist in seinen Versuchen schon so weit gelangt, dass die wissenschaftliche Welt der klinischen Erprobung seines Mittels mit grösster Spannung folgt. Dr. Malvolio, ein finsterer unruhiger Geist, hat noch nicht einmal seine Experimente zu einem günstigen Abschluss gebracht und sieht mit brennendem Neid den Lorbeer des Ruhmes bereits auf der Stirn des glühend gehassten Rivalen. Aus dieser Hasse keimt ein Funke empor, der bald zur alles überlodernden Flamme heranwächst, der boshaft genialische Plan, dem erfolgreichen Forscher eine Schlinge in den Weg zu werfen, die ihm die Kraft zum Höhenfluge für immer nimmt. Fast zur selben Zeit, da dieser Vorsatz in ^{diesem} ihm reift, irrt Dr. Kämpfer zum ersten Mal von dem schmalen Pfade seiner asketischen Gelehrtenlaufbahn ab. Ueberdrüssig seiner Bücher, von Ekel übermannt vor dem Staube seiner Studierstube, seines an eine widerliche Krankheit gebundenen Strebens, fühlt er, gleich Faust, sich von Zweifeln zerrissen und in die Arme des lockenden, heissen, bunten Lebens gedrängt. Die Summe seiner Entsagungen wendet sich gegen ihn. Da er selbst beim einfachsten, anspruchlosesten Geschöpf, bei seiner eigenen Dienerin nur auf eine

kühle Abweisung seines so plötzlich erwachten Lebensdurstes stösst, wendet er sich an den, der im Hintergrunde seinen Sturz hämisch belauert, an seinen Kollegen Dr. Malvolio.

Malvolio verschleiert das Feuer wilder Genugtuung, das in seinem Blick aufleuchtet, und ganz der lebenswürdige, selbstlos hilfsbereite Freund, führt er ihn zum Strande herab, wo Margarete sich in Begleitung ihres Jugendgespielen, des Studenten Seidel, gerade zum Bade anschickt. Der Mann, dessen Auge sich an kranken Körpern und schauerlichen Operationen gegen die Schönheit des gesunden menschlichen Körpers abstumpfte, fühlt eine Verwandlung, als habe ein Jungbrunnen sich über ihn ergossen. Beben an allen Gliedern, erfüllt von einem Rausch, in dem Ehrfurcht und Begehren zu einem brausenden Strom sich vermischen, schaut er auf Margarete herab, die halb Jungfrau, halb ahnendes Weib in den holdesten Reizen ihrer Jugend blüht. Aber der Rausch vergeht, das Bewusstsein seiner nüchternen Gelehrtenge-
stalt kehrt zurück und hemmt den Flug seiner Wünsche. Allein Dr. Malvolio setzt allen Selbstquälereien seines Geföhretn ein mitleidig überlegenes Lächeln entgegen. Wenn sich der Freund ihm ganz in die Hand gibt, so will er ihn die Kunst lehren, ein Mädchen zu erobern, das wie dieses durch Stellung und Geburt so gut behütet ist, dass nur der Zauber kraftbewusstester Männlichkeit eine Bresche durch alle Mauern zu schlagen vermag.

Dr. Kämpfer vernachlässigt von diesem Tage an seine Forschungen. Die des Laboratoriums erfüllt ihn mit Abscheu, gleichgültig sind ihm seine Erfolge und die Erwartungen, die man auf ihn setzt. In wenigen Tagen hat die überlegene Kunst Dr. Malvolios einen ungepflegten Gelehrten in einen eleganten, geschmeidigen Weltmann verwandelt, dessen märchenhafte Gewinne am Spieltisch alles bisher Dagewesene übertrumpfen.

Auf einem Balle macht Dr. Kämpfer durch Vermittlung Malvolios, der Margaretes Bruder, den Leutnant Vinzent kennt, die Bekannstchaft des bewunderten Mädchens. Jetzt erst begreift der Arzt ganz die Bedeutung der früher so verächtlich von ihm belächelten Tanzfeste. Margarete, durch

Sitte und Anstand sonst von ihm, dem Fremden, wie durch eine unsichtbare Mauer geschieden, liegt im Tanze an seiner Brust, wehrlos seiner Umarmung, seinem suchenden Blicke preisgegeben, und alles, was diesen Raum erfüllt, die lockende Musik, der Glanz des Lichtes scheint nur da zu sein, seine Werbung zu unterstützen.

An diesem Abend weiss Dr. Kämpfer, dass Margarete ihm gehören wird, und ein Triumphgefühl, wie er es nie zuvor gekannt, erfüllt ihn ganz und fesselt ihn noch inniger an den falschen Freund. Dr. Malvolio sieht seinen Plan gelingen, das Schicksal selbst ist mit ihm im Bunde. Leutnant Vinzent, der seinem elternlosen Schwesterchen Erzieher und väterlicher Berater war, wird in eine andere Garnison versetzt. Blutenden Herzens lässt er seinen Liebling allein zurück, und nur die Gewissheit tröstet ihn, dass er sich auf Margarete wie auf einen Fels verlassen kann.

Kaum ist jedoch der Bruder abgereist, als ein Schmuck für Margarete abgegeben wird, dessen unbekanntem Geber sie wohl errät. Ihrem ersten Antriebe, das unpassende Geschenk abzulehnen, folgt sie nicht. Die kostbare Schönheit des Geschmeides und die stumme Sprache, die es redet, verfehlen ihren Zauber auf ihr Gemüt nicht. Sie behält die Kette und gerät ^d durch noch tiefer in den Bann des Mannes, der in rücksichtsloser Genussucht sie durch seine Liebe nicht erhöhen, sondern erniedrigen will. Während Dr. Malvolio das Misstrauen der Tante Margaretens schnell überwindet und sie ganz für sich und seinen Freund gewinnt, verplaudern Dr. Kämpfer und das junge Mädchen lange selige Stunden in den schattigen Lauben des Gartens, und als in der Nacht, einer milden, zaubersüssen Mondnacht, der Geliebte an ihrem offenen Fenster erscheint, da hat Margarete die Kraft nicht mehr, ihn abzuweisen. Sie erliegt seinen Liebkosungen, seiner sieghaften, rücksichtslosen Kraft und ertrinkt in einem Meer, dessen silberne Fluten Reue und Angst vorerst noch fern sind.

Allein einer ahnt ihren Fall und die Gefahr, in der sie schwebt, Seidel, dessen treue Liebe ihr immer noch gehört. Er reist in Vinzents Garnison, um den Bruder über die Beziehungen seiner Schwester zu dem be-

rühmten Forscher aufzuklären.

Nach Wochen und Monden seligsten Vergessens folgt auch für Margarete ein bitteres Erwachen. Unter ihrem Herzen regt sich neues Leben, das Kind des über alles geliebten, angebeteten Mannes. Nicht dass sie diese Erkenntnis mit Trauer erfüllte. Ihre Liebe, ihr Vertrauen auf die vornehme Gesinnung des Geliebten sind viel zu gross, als dass ein Zweifel in ihr aufkommen könnte.

Aber gerade in dieser Zeit, da sie die Nähe und die Hilfe des Mannes, der durch alle Rechte ihres Herzens ihr Gatte ist, so dringend braucht, sucht er sie seltener und immer seltener auf. Die Wahrheit ist, dass Dr. Kämpfer überdrüssig der reinen Liebe Grethchens bereits zu anderen funkelnderen Sternen emporschaut, und das Gefühl der Verantwortung nur mit Widerwillen erträgt. Margaretens Brief, in dem sie ihm ihr Geheimnis anvertraut, fügt dieser Entwicklung den Schlussstein zu. Durchaus nicht gewillt die Folgen seines Handelns auf sich zu nehmen, besteht die einzige Antwort, die er auf Margaretens innige flehende Worte findet, aus einem Scheck auf sein Bankguthaben. Dass diese Tat gleichgültig selbstsüchtigen Genusslebens nur ein notwendiger Schritt weiter auf der abwärtsführenden Bahn ist, die der Geliebte eingeschlagen hat, das begreift Margarete nicht. Fassungslos, von Grauen geschüttelt steht sie vor dieser Offenbarung seines Wesens, erniedrigt in ihrer Liebe, ihrem Weibtum, ihrer heiligen Mutter^tschaft. All die Schicksalsschläge, die sie nun treffen, empfindet sie nur noch dumpf und wie durch Schleier. Dass der Bruder im Zweikampf gegen den Schänder ihrer Ehre fällt, und seine im Todeskampf zuckenden Lippen sie noch verfluchen, dass sie unter fremden Menschen und mit unsäglichen Schmerzen einem Kinde das Leben gibt, dessen Odem nach kurzem Aufflackern müde erlöscht, das alles wandelt wie im Traum an ihr vorüber. In ihrem Innern ist es längst tot, selbst die grosse grausame Wunde blutet nicht mehr, und als der letzte Schlaf sich auf ihre Lider senkt, gibt sie sich ihm wie eine Verdurstende hin.

Fern von den Leiden, die durch ihn entstanden, ja, ohne einen Gedanken für sie, hat Dr. Kämpfer seinen Weg in die Tiefe fortgesetzt. Der Tod des Herausforderers hat nicht einmal den Schatten eines Bedauerns in ihm ausgelöst, und als er der Festungshaft entronnen ist, folgt er seinem Verführer in einen tollen Maskenball, ein Walpurgisfest, in dem er sich den wahnsinnigen Scherz erlaubt, neben dem als Mephisto verkleideten Freund als Faust zu erscheinen. Allein auf dem Höhepunkt des Trubels, als er hinter dem Mantel des Gefährten einer Dirne in die Arme sinkt, geschieht das Furchtbare...

Margaretes Bild erscheint ihm, und aus ihren Zügen spricht eine Macht zu ihm, die ihm die Larve vom Gesicht reisst. Die Verblendung fällt von ihm ab, gedankenschnell zieht das Leben, das er geführt hat, an ihm vorüber und nur der Massstab, den der Forscher einst angelegt hätte, bietet sich jetzt dem entsetzten Weltmann. Er flieht das Fest und sucht die Klinik auf, in der irren Hoffnung, sich in dem Zusammenbruch seiner Welt das Beste, Margaretes Liebe sichern zu können. Allein er kommt zu spät. Während Malvolio, dieser Dämon seiner Wünsche, ihn in abgeschmackten Maskenflitter verstrickte, hat die ihr Leben ausgehaucht, die durch alle menschliche Satzung die Königin und Göttin seines Daseins hätte sein müssen. Und er ist schuld! - Schuld - welch ein Wort, welch ein Abgrund, welch ein unerträglicher Brand, in dem alles in Asche zerfällt, was ihm einst hoch und heilig war. Dr. Kämpfer kehrt gebrochen in sein Heim zurück. Noch glimmt eine Hoffnung in ihm, ein schwaches Feuer nur, das ihn jedoch dem Leben noch erhält. Seine Arbeit! Zu ihr will er zurückkehren, an ihr genesen. Das soll seine Busse sein, die er der toten Geliebten schuldet, der Wille zur guten Tat, zur herrlichsten, befreiendsten, die den Menschen je wurde. Auf seinem Tisch liegt ein neues Fachblatt. Er greift danach, um sich wieder nach so langer Zeit in seinen alten Ideenkreis zu versenken. Aber als ob Flammen ihm entgegenschlügen, wirft er das Blatt zu Boden. Die Tat, die ihn retten sollte, der falsche Freund, sein verrüchter Dämon hat sie vorausgenommen, seinen kraftlosen Händen sie für immer entrissen. Gestützt

auf die Grundlagen, die Dr. Kämpfer ihm lieferte, hat Dr. Malvolio das Serum entdeckt, das einen der furchtbarsten Würger entwaffnen wird. ^u Ruhm und Anerkennung, Unsterblichkeit und das Glück der grossen Tat sind dem Manne in den Schoss gefallen, der ihn von seiner klaren Bahn herabriss - Ihm bleiben Reue, Gram und endlose Verzweiflung. Und Dr. Kämpfer tut den letzten Schritt - Er nimmt das Gift, von dem er Er^ulösung hofft und heilenden Frieden, und überantwortet sich dadurch allen Geistern des ⁿiferno und der ewigen Verdammⁿis.

auf die Grundlagen, die Dr. Kämpfer ihm lieferte, hat Dr. Halvold das
 Serum entdekt, das einen der fürchterlichsten Würger entzweien wird. ^H ^W
 Und Anerkennung, Unsterblichkeit und das Glück der grossen Tat sind dem
 Manne in den Schoss gefallen, der ihn von seiner klaren Bahn bewahrt -
 ihm diesen Reue, Gram und endlose Verweilung. Und Dr. Kämpfer tut den
 letzten Schritt - Er nimmt das Gift, von dem er Er Lösung hofft und hat-
 fenden Frieden, und überantwortet sich dadurch allen Geiseln des ^H ^W
 und der ewigen Verdammnis.

Le Docteur Voluntas.

Personnages:

Le Dr. Voluntas.....Gunnar Tolnäs
 Le Dr. Felix, son confrère.....Carlo Wieth
 Marguerite, jeune orpheline.....Mme. Fritz Petersen
 Mme Sara, veuve, sa tante....." Koesfoed
 Vincent, lieutenant, le frère
 de Marguerite.....Henry Seemann
 Lavigne, étudiant en médecine....Arne Weel.

Les deux jeunes médecins, le Dr. Felix et le Dr. Voluntas, qui sont du même âge, sont des types très différents. Le Dr. Felix est un savant et un génie, l'autre tout simplement homme à talents. Le Dr. Felix est sympathique, mais il ne se soucie guère de son apparence. Il a les cheveux longs et porte sa barbe. Le Dr. Voluntas, au contraire, est un beau garçon très élégant.

Le Dr. Felix est pauvre, tandis que le Dr. Voluntas est riche et indépendant.

Les deux jeunes médecins travaillent tous les deux à un problème scientifique: la découverte d'un remède efficace contre le cancer. Dans la rivalité qui règne dans le monde médical pour trouver un sérum, le Dr. Felix a la meilleure chance de réussir, et dans les milieux scientifiques on attache les plus grandes espérances au résultat définitif de ses expériences.

Le Dr. Voluntas est jaloux de son confrère. Il est rempli du désir d'être meilleur que tous les savants et c'est son ambition d'être appelé le bienfaiteur de l'humanité.

Le Dr. Felix, qui se sent triste et las de l'existence monotone qu'il mène, vient demander conseil et consolation au Dr. Voluntas, qui habite une maison très élégante.

En voyant l'élégance dont le Dr. Voluntas est entouré le Dr. Felix lui dit: "Ah, si on était entouré de luxe et de belles femmes comme toi, je serai heureux, mais je me sens déjà vieux et il me semble que la vie m'échappe pour ainsi dire."

Après cette confession le Dr. Voluntas sait comment s'y prendre pour tirer le Dr. Felix de son travail.

2. Le Docteur Voluntas.

Il l'emmène à la fenêtre au moment où une jeune fille, Mademoiselle Marguerite, se rend au bain. Le Dr. Felix la regarde, comme hypnotisé de sa jeunesse et de sa beauté.

"Qui est cette jeune fille" il demande, "à toi, si tu veux" répond le tentateur. Le docteur Felix ne semble pas y croire. "Si tu veux suivre mes conseils jusqu'aux moindres détails, je te promets, qu'elle sera à toi."

Ainsi parle le Dr. Voluntas et à partir de ce moment il fait preuve d'un désintéressement extraordinaire vis-à-vis du Dr. Felix. Pour atteindre au but Dr. Felix doit faire attention à son apparence.

Le Docteur Voluntas conseille au Dr. Felix de se raser et d'acheter des nouveaux habits, et bientôt la transformation est complète. -

Le Dr. Felix est devenu un tout autre homme.

Le Dr. Voluntas conduit maintenant le jeune savant au Casino et suivant le conseil de son ami, le Dr. Felix se met au tapis vert. Il commence à jouer et gagne tout le temps. "Tu as vraiment de la chance" dit le Dr. Voluntas, "mais maintenant tu as gagné tout ce qu'il te faut. Allons dans la salle de bal."

Les deux jeunes gens rencontrent Marguerite, qui est présente au bal et le Dr. Felix impressionne vivement la jeune fille. Hélas, elle n'y pense guère, que cette rencontre soit fatale.

Marguerite demeure chez une vieille tante et comme ses parents sont morts, son frère, le lieutenant Vincent, lui tient lieu de père et de mère. Le lendemain cependant le frère de Marguerite est avisé, qu'il sera changé de garnison et maintenant son frère n'est plus là et Marguerite est privée de son unique protecteur.

Sous prétexte d'intéresser la tante à quelque oeuvre charitable, les jeunes médecins vont voir Marguerite. Pendant que le Dr. Voluntas s'entretient avec la tante, le Dr. Felix trouve facilement l'occasion d'être seul avec Marguerite.

Une fois la connaissance faite, le Dr. Felix et Marguerite se rencontrent très souvent.

3. Le Docteur Voluntas.

Le Dr. Voluntas a atteint son but de détourner le Dr. Felix de sa carrière scientifique et c'est ainsi qu'il est parvenu à se débarrasser de son dangereux rival.

Il a déjà dépassé de beaucoup le Dr. Felix.

Trois mois sont écoulés. Lavigne, l'ami de Vinzent, est allé prévenir le lieutenant de la liaison de Marguerite avec le Dr. Felix. Vinzent demande un congé de 4 jours, et arrive à la maison de sa tante, où Marguerite avoue qu'elle est enceinte et que le Dr. Felix l'a abandonnée.

Un duel a lieu. Le Dr. Felix tue Vinzent, qui maudit sa soeur en rendant son dernier soupir.

Le Dr. Felix vient se constituer prisonnier et est condamné à un mois de prison. -

A l'expiration de la peine il va trouver le Dr. Voluntas qui lui propose de célébrer son retour en allant au bal masqué le même soir. Le Dr. Felix y s'amuse pendant toute la nuit. Tout-à-coup apparaît devant lui une vision de Marguerite, qui le regarde les yeux pleins de larmes. Quand la vision est disparue le Dr. Felix voit derrière lui le Dr. Voluntas masqué en Méphistophélès, et il comprend soudain que ce Méphistophélès est la vraie forme de son ami prétendu.

C'est lui, son mauvais génie, qui l'a poussé à faire des actions viles. Il est rempli d'un désir ardent de voir Marguerite et la supplier de pardonner le mal qu'il a fait et il se rend immédiatement à la maison accouchement pour demander des nouvelles de Marguerite. Une infirmière lui raconte que Marguerite est morte et l'enfant aussi.

Prèsque sans connaissance il retourne chez-soi et en ouvrant un journal, il lit que les efforts du Dr. Voluntas sont enfin couronnés de succès: il a réussi à faire la découverte sensationnelle du sérum contre le cancer. Son coeur est rempli d'amertume, il s'empoisonne et en mourant il voit Méphistophélès qui tend les bras pour recevoir son âme.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or address.

Main body of faint, illegible text, likely the beginning of a letter or document.

Le Dr. Felix vient de constater...
A l'expiration de la peine...
Le Dr. Felix vient de constater...

Faint, illegible text surrounding the logo, continuing the document's content.

immediatement à la maison...
de l'humanité...
Le Dr. Felix vient de constater...
A l'expiration de la peine...
Le Dr. Felix vient de constater...

D o k t o r V o l u n t a s ,

Personerne:

Doktor Voluntas.....Herr Gunnar Tolnäs
Doktor Felix, hans Studiefælle.....Herr Carlo Wæth.
Margaret, en forældreløs ung Pige...Fru Fritz-Petersen
Sara, Enkefrue, hendes Tante.....Fru Betzy Kofoed.
Vincent, Løjtnant, Margarets Brøder..Herr Henry Seemann
Seidel, medicinsk Student.....Herr Arne Weel.

De to unge, jævnaldrende Læger, Dr. Felix og Dr. Voluntas er to vidtforskellige Typer, den første en Videnskabsmand, som har faaet Geniet i Vuggegave, den anden slet og ret en talentfuld Stræber. Dr. Felix blond og sympatisk, ret ligegyldig med sit Ydre. Han bærer et bølgende Haar og kruset Fuldsøg, der lader ham virke usøigneret. Dr. Voluntas mørk og glatraget, blændende elegant, yderst korrekt og sleben. Usympatisk men til den Grad Herre over sit Minespil og sin ydre Form, at han selv bestemmer, hvad Indtryk han vil gøre paa Folk. Dr. Felix fattig, evig plaget af Pengebekymringer. Dr. Voluntas rig og uafhængig. Den første uden Kvindetække, den anden beundret af Kvinderne.

De to unge Læger arbejder begge paa en stor videnskabelig Opgave, nemlig Tilvejebringelsen af et epokegørende Kræftmiddel. I denne Veddekamp staar Dr. Felix foreløbig som den, der har de bedste Chancer, og indenfor Fagkredse imødeser man Resultatet af hans Forskning med de største Forventninger. Dr. Voluntas er skinsyg paa sin Kollega, hvis Arbejde vækker saa stor Opmærksomhed. Han er selv opfyldt af en brændende Ærgerrighed. Hans Ønske er en Gang at blive bekranset som en af Videnskabens Ypperste og en Menneskehedens Velgører. Kunde det blot lykkes ham paa en eller anden Maade at sinke Dr. Felix. Derved vilde han selv vinde Tid og kunde maaske endda naa ind som Nummer et.

En Eftermiddag kommer Dr. Felix til Dr. Voluntas i dennes kostbare og lukruriose Hjem - efter hvad han selv forklarer, for at søge Trøst og Raad. Dr. Voluntas, der jo intet hellere ønsker end,

(Doktor Voluntas)

2.

at Konkurrenten skal åbne sit Hjerte og røbe sine hemmeligste Længsler, indbyder ham til at tage Plads og fortælle. Og saa skildrer Dr. Felix overfor denne Mand, som han tror er hans Ven, hvorledes han tiltrods for det Held, som følger hans Experimenter, føler Tilværelsen tom og glædesløs. "Du er lykkelig", siger han til Dr. Voluntas, "du har Guld i Overflod og skønne Kvinder. Jeg føler mig gammel og synes, at Livet glider mig forbi!"

Efter dette Skriftemaal er Dr. Voluntas ikke et Øjeblik i Tvivl om, hvorledes han skal gribe Sagen an for at lokke Dr. Felix bort fra Arbejdets Bane. Han fører ham hen til Vinduet, hvorfra der er Udsigt til Badestranden, hvor en ung Pige, Frøken Margarete, netop gaar til Bad. Dr. Felix stirrer paa hende, som hypnotiseret af hendes Ungdom og Skønhed. "Hvem er hun?" spørger han. "Din, om du selv vil", hvisker Fristeren - Dr. Voluntas - ham i Øret. Dr. Felix synes vantro. "Vil du adlyde mine Raad indtil de mindste Enkeltheder, lover jeg dig, at hun skal blive din!" Saaledes taler Dr. Voluntas til Dr. Felix, hvem han allerede har bragt under sin Viljes Magt, og som derfor fra nu af lydigt indvilliger i alt. Med sølsom Uegennytte paatager Dr. Voluntas sig en Tjeners Skikkelse overfor Dr. Felix, hvem han gør begribeligt, at et nyt Ydre er den første Betingelse for at naa det Maal, de har sat sig. Dr. Felix føres af sin Beskytter til en Frisør, hos hvem han maa ofre sit krusede Skæg, og siden til en Modeskræder, der syr ham et Par Dragter efter det Sait, Tidens Lune kræver. Da Forvandlingen er fuldbyrdet, er der intet Spor af Videnskabsmanden tilbage i Dr. Felix' Ydre. Han virker ved sin blotte Fremtoning som et helt nyt Menneske, først og fremmest som forynget.

Af sin Beskytter føres Dr. Felix nu til et Spillelokale. Det er første Gang den unge Videnskabsmand er paa et saadant Sted. Vejledet af Dr. Voluntas gør han sine Indsatser, og det synes,

(Doktor Voluntas)

3.

som om hans Raadgiver er i Forbund med højere Magter, thi han vinder uafbrudt, indtil Dr. Voluntas erklærer, at nu har han tilstrækkelig. Saa begiver de sig ind i Festsalen, hvor Ungdommen danser. Her træffer de Margaret, og Dr. Voluntas forestiller hende og Dr. Felix for hinanden. Alle Begivenheder synes at føje sig efter Dr. Voluntas' Ønske, thi Vennen gør allerede ved dette første Møde et dybt Indtryk paa Margaret. Den ulykkelige unge Pige aner ikke, at dette Møde indeholder Kimen til den sørgelige Skæbne, der venter hende.

Margaret bor hos en gammel Tante. Hendes Forældre er døde, og hendes Broder, Løjtnant Vincent, er hende i Forældres Sted. Han bliver imidlertid forflyttet til en anden By, og saaledes faar Dr. Voluntas frit Spil overfor den ubefæstede unge Pige. Han og Dr. Felix aflægger hende en Visit, og medens han under Paaskud af at ville interessere Tanten for et eller andet filantropisk Foretagende indvikler hende i en lang Passiar, sørger han for, at Dr. Felix bliver ene med Margaret. Og da Bekendskabet først er indledet, beforder Dr. Voluntas de hemmelige Støvnemøder mellem de to Elskende, og saaledes naar han omsider sit Maal: at drage Konkurrenten bort fra den videnskabelige Bane. Og nu fortsætter Dr. Voluntas med Iver sine Eksperimenter. Snart er han ferdig for Dr. Felix, og med Stormskridt nærmer han sig det Tidspunkt, da han kan proklamere Optagelsen af sit Kræftserum.

Et Fjerdingaar er imidlertid forløbet. Gennem en af sine Venner erfarer Løjtnant Vincent om det hemmelige Forhold, som allerede i nogen Tid har bestaaet mellem hans Søster og Dr. Felix. Løjtnant Vincent, hvem det tilkommer at værne om Søsterens Ære, skynder sig til hende og erfarer da, hvad en uforklarlig Anelse allerede har forberedt ham paa, at Margaret skal være Moder, og at Dr. Felix

(Doktor Voluntas)

4.

efter at have modtaget Underretning herom har trukket sig tilbage fra hende. Det kommer til en Duel mellem Løjtnant Vincent og den troløse Elsker, og Udfaldet af Duellen bliver, at Dr. Felix dræber sin Modstander. I dette Øjeblik kommer Margaret, som har faaet Nys om Duellen og vil forhindre den, til Stede. Hun indser, at hun er kommen for sent og knæler ned ved Siden af sin dødeligt saarede Broder. I Dødsstunden rejser han sig over Ende og med sine sidste Kræfter slynger han hende til Side. Med en Forbandelse paa Løben drager han sit sidste Suk.

Dr. Felix melder sig selv til Politiet og bliver idømt 1 Maanedes Fængsel. Efter udstaaet Straf mødes han atter med Dr. Voluntas, der foreslaar, at de skal fejre hans Tilbagekomst ved at gaa til Karneval. Dr. Felix bifalder Planen, og til langt ud paa Natten svirer han i sin Beskytters Selskab, til han selv næsten hverken kan sanse eller samle. Men pludselig dukker Margarets Træk op for ham. Hun synes at betragte ham med bedende, bebrejdende Blikke. Da Synet forsvinder, staar Dr. Voluntas i samme Øjeblik for ham i sin Karnevalsforklædning som Mefisto. Dr. Felix, der med Et er bleven ødru, føler sig nu for første Gang slaaet deraf, at hans saakaldte Ven som Mefisto jo viser sig i sin sande Skikkelse. Denne Mefisto er jo den onde Aand, som han har været besat af, og som har drevet ham til at begaa Handlinger saa gemene, at de til evige Tider maa tynde paa hans Samvittighed.

Han fyldes af en voldsom Længsel efter at gense Margaret og trygle hende om Tilgivelse for det onde, han har forvoldt hende, og han kører endnu i den samme Nat til den Klinik, hvor han ved, at Margarat er bleven indlagt. En Sygeplejerske fortæller ham, at Margaret er død, og at hun har taget sit Barn med sig i Døden. Som Bevidstløs vakler han til sit Hjem. Han aabner en Avis og læser, at det nu endelig er lykkedes Dr. Voluntas at fremstille det Kraft-

(Doktor Voluntas)

5.

serum, han saa længe har arbejdet paa. Da bryder alt sammen for Dr. Felix. Han tager Gift. I Dødsøjeblikket ser han et *Syn*, forestillende Mefisto, der aabner sin Favn for at modtage hans Sjæl.

stiftende Melisio, der asphner sin Bavn for at modtage hans Staf.
Dr. Peilix. Han tager Gilt. I Debeseloblikket fæer han et V. i Rove-
seem, han saa længe har arbejdet paa. Da pæfker sig sammef for
(Doktor Voluntas) 2.